

K.. L. F. XXX/XX, H. I. J.,

u k l a d á

podľa § 355 ods. 2 Tr. zákona s použitím § 38 ods. 2, § 39 ods. 1 a § 56 ods. 1 Tr. zákona z dôvodu uvedeného v čl. 41 Dohovoru a čl. 6 ods. 1 Dohovoru peňažný trest vo výmere 300,- (tristo) eur.

Podľa § 57 ods. 3 Tr. zákona pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, ustanovuje náhradný trest odňatia slobody 1 (jeden) mesiac.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Humenné sp. zn. 2T/65/2009 zo dňa 11.07.2009 boli obžalovaná A. B. (predtým C.) uznaná vinnou v skutku 1, 2, 3 zo zločinu prevádzachstva podľa § 355 ods. 2 písm. a) Tr. zákona vo forme spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona a v bode 4/ z prečinu úverového podvodu podľa § 222 ods. 2 Tr. zákona a obžalovaný A. D. bol uznaný vinným zo zločinu prevádzachstva podľa § 355 ods. 2 písm. a) Tr. zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

obžalovaná A. B. (predtým C.), D. E.:

1/ v presne nezistenom čase a mieste dňa 23.06.2006 v blízkosti štátnej hranice medzi SR a Ukrajinou, v služobnom obvode OHK PZ Beňatina, okres Sobrance, po predchádzajúcej vzájomnej dohode A. C. a D. M. s doposiaľ neznámym Ukrajincom, zorganizovali v úmysle získať pre seba finančnú výhodu nedovolené prekročenie štátnej hranice Slovenskej republiky a následne prechod cez jej územie pre najmenej 18 nelegálnych migrantov, pričom týchto mal na osobnom motorovom vozidle zn. Chrysler Voyager EČ N. previezť na neznáme miesto N. O., ktorým v tomto konaní pomáhal D. M., pričom zo strany príslušníkov OHK PZ Beňatina došlo k služobnému zákroku v čase okolo 22,40 hod., pri ktorom boli zaistení 8 občania Moldavskej republiky, pričom N. O. a D. M. sa podarilo ujsť,

2/ v presne nezistenom čase a mieste dňa 25.07.2006 v blízkosti štátnej hranice medzi SR a Ukrajinou medzi obcami Choňkovce a Podhorod', okres K., v služobnom obvode OHK PZ Beňatina, po predchádzajúcej vzájomnej dohode A. C. s doposiaľ neznámym Ukrajincom, zorganizovali v úmysle získať pre seba finančnú výhodu, nedovolené prekročenie štátnej hranice SR a následne prechod cez jej územie pre najmenej 22 nelegálnych migrantov, pričom týchto na osobnom motorovom vozidle zn. Alfa Lancia Thema, EČ P. prevážal na neznáme miesto P. M., ktorý bol uvedeného dňa v čase okolo 19,00 hod. príslušníkmi NJBPNM OO - PČ Východ Prešov zadržaný spoločne s migrantmi,

obžalovaní A. B. (predtým C.), D. E., A. Q., A. D. a P. C.

3/ v presne nezistenom čase a mieste dňa 06.09.2006 v blízkosti štátnej hranice medzi SR a Ukrajinou v služobnom obvode OHK PZ Ubl'a, okres K., po predchádzajúcej vzájomnej dohode A. C. a D. M. s doposiaľ neznámym Ukrajincom, zorganizovali v úmysle získať pre seba finančnú výhodu, nedovolené prekročenie štátnej hranice Slovenskej republiky a následne prechod cez jej územie pre najmenej 18 nelegálnych migrantov, pričom týchto na nezistenom osobnom motorovom vozidle dňa 07.09.2006 previezol na benzínové čerpadlo Slovnaft na Zlatých Pieskoch v Bratislave A. Q. s A. D., pričom P. C. túto činnosť zabezpečoval SIM-kartami, ktoré zakúpil na odcudzený občiansky preukaz na meno Q. R., ktorý bol pri domovej prehliadke u menovaného zaistený,

obžalovaná A. B. (predtým C.), D. E.:

4/ dňa 18.06.2006 v Snine na ulici E. F. XXX/X ako osoba oprávnená konať za spoločnosť N. S., K.. T. na základe Zmluvy o obchodnom zastúpení zo dňa 26.10.2004 uzavretou medzi N. S., s.r.o. Bratislava a obv. A. C., v rozpore a porušením článkov 7, 11 a 18 Zmluvy umožnila uzavrieť Zmluvu o pôžičke č. XXXXXXXXXX s klientom A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. K. XXX, R. P., kde do žiadosti o poskytnutie úveru uviedla údaje žiadateľa o pracovnom zaradení a zamestnávateľovi s výškou príjmu, ktoré nekorešpondovali so skutočnosťou a tieto vlastnoručným podpisom potvrdila ako overené aj napriek tomu, že k overeniu nedošlo, čím ako osoba oprávnená konať v mene spoločnosti N. S., s.r.o.

Pretože bez zavinenia niet viny a ani trestu a v prípade pochybností je potrebné uplatniť zásadu in dubio pro reo, má za to, že neboli naplnené všetky obligatórne znaky skutkovej podstaty trestného činu, ktorý sa jej kladie za vinu a to subjektívna a objektívna stránka trestného činu. Z týchto dôvodov žiadala, aby ju súd oslobodil spod obžaloby, pretože nebolo preukázané, že skutky spáchala.

Po podaní obžaloby a po vyhlásení viny obžalovaných D. M. a N. O. Okresný súd Humenné rozhodol rozsudkom sp. zn. 3T/74/2008 zo dňa 20.05.2009 o ich vine a treste a vec proti obžalovaným A. B., A. Q., A. D. a P. C. vylúčil na samostatné konanie, v rámci ktorého súd vykonal dokazovanie.

Spolu s ostatnými obžalovanými popierala spáchanie skutkov kladených im za vinu v prípravnom konaní, ako aj v konaní pred súdom. Jej vinu podľa jej názoru nie je možné oprieť o súhrn priamych i nepriamych dôkazov, ktoré po ich zhodnotení jednoznačne a bez akýchkoľvek rozumných pochybností odôvodňujú záver, že sa skutky stali, a že ich spáchala obžalovaná v spolupáchateľstve s ďalšími osobami. Súd nemôže z množstva zaistených vecí pri domových prehliadkach vyvodiť záver, že skutky uvedené v obžalobe spáchali obžalovaní, pretože je podľa súdu zrejmé, že bežne človek používa jeden, max dva mobilné telefóny, nie však množstvo mobilných telefónov a zároveň také rozsiahle množstvo SIM kariet s rôznymi telefónnymi číslami. Súd nemôže z prehratých záznamov telekomunikačnej prevádzky medzi obžalovanými a výsluchom obžalovaných na hlavných pojednávaniach stotožniť hlasy na nahrávkach s hlasmi obžalovaných.

Podľa názoru obhajoby sa súd neriadil ustanovením § 168 ods. 1 Tr. poriadku a dostatočne nevysvetlil a objektívne nezhodnotil vykonané dokazovanie.

Za dobu od spáchania predmetného skutku, sa nedopustila žiadneho protiprávneho konania, pre ktoré by bola trestne stíhaná, o čom svedčia výsledky vykonaných lustrácií, najmä odpis z Registra trestov Generálnej prokuratúry SR a odpoveď na lustráciu v rezorte Generálnej prokuratúry SR. V Centrálnej evidencii správnych deliktov a priestupkov boli nájdené len 2 záznamy - o porušení predpisu o bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky s pokutou vo výške 20,- Eur. Žalované skutky sú posledným jej protiprávnym konaním, pričom od týchto skutkov u nej nedošlo k opakovaniu protiprávneho konania. Zo správy o povesti vyplýva, že žije s manželom a dvoma maloletými dcérami v obci Kalná Roztoka a jej správanie nebolo prerokované komisiou verejného poriadku. Obžalovaná v súčasnosti pracuje a vedie riadny život.

Trest má plniť funkciu ochrany spoločnosti jednak pred páchatelom trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabránenie v trestnej činnosti), a prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu), a jednak aj voči ďalším občanom - potenciálnym páchatelom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti). Individuálna prevencia teda spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatných, potenciálnych páchatelov od páchania trestných činov, ale má viesť i k utvrdeniu pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Spravodlivé a včasné uloženie trestu dáva ostatným členom spoločnosti najavo, že konanie, za ktoré bol uložený trest je protiprávne a nežiaduce. Varuje ich pred páchaním trestnej činnosti a posilňuje pocit právnej istoty a právneho štátu.

Každý obžalovaný má právo na prerokovanie jeho veci bez zbytočných prietahov, čo mu garantuje čl. 48 ods. 2 Ústavy SR a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (v ďalšom Dohovor). Doba takmer 17 rokov, po ktorú sa viedlo trestné stíhanie celkom a v súdnom konaní takmer 15 rokov, so zreteľom na vyššie uvedené zistenia nie je primeranou, preto som presvedčená, že súd by mal dospieť k záveru, že obžalovanej prináleží určité spravodlivé zadost'učinenie v zmysle čl. 41 Dohovoru. Takýmto právnym prostriedkom nápravy v trestnom konaní pri porušení práva na prejednanie veci v primeranej lehote je možnosť uloženia trestu mimo trestnú sadzbu, keďže ide o mimoriadnu okolnosť prípadu (Rt 10/2011).

Navrhla preto, aby ju súd oslobodil spod obžaloby v celom rozsahu. V prípade, ak by ju súd uznal za vinnú, navrhla, aby súd aplikoval § 39 ods. 1 Tr. zákona a uložil jej nižší trest, ako jej bol uložený v napadnutom rozsudku.

Obžalovaný A. D. predložil dôvody odvolania, v ktorých po rekapitulácii výrokov napadnutého rozsudku vyslovil, že má za to, že z vykonaného dokazovania nevyplývalo naplnenie základných znakov kvalifikovanej skutkovej podstaty trestného činu prevádzkačstva podľa § 355 ods. 2 písm. a) Tr. zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona - Kto pre osobu, ktorá nie je štátnym občanom Slovenskej republiky alebo osobou s trvalým pobytom na území Slovenskej republiky, organizuje nedovolené prekročenie štátnej hranice Slovenskej republiky alebo prechod' cez jej územie, alebo také konanie umožní, alebo v ňom pomáha, potrestá sa odňatím slobody na jeden rok až päť rokov. Kto v úmysle získať pre seba alebo iného priamo či nepriamo finančnú výhodu alebo inú materiálnu výhodu

pre osobu, ktorá nie je štátnym občanom Slovenskej republiky alebo osobou s trvalým pobytom na území Slovenskej republiky, organizuje nedovolené prekročenie štátnej hranice Slovenskej republiky alebo prechod cez jej územie, alebo také konanie umožní, alebo v ňom pomáha.

Pre tento záver súdu prvého stupňa o spáchaní trestného činu mnou neexistuje opora, ani vo vykonaných dôkazoch, ani v právnom výklade trestného činu prevádzkačstva. Žiadne priame a ani nepriame dôkazy, na ktoré sa formálne vo vzťahu k mojej osobe odvoláva súd, nesmerujú k tomu, že by ma usvedčovali zo spáchania daného skutku.

Pod skutkom rozumieme všetky prejavy páchatel'a, ktoré majú odraz v materiálnom svete, sú významné z pohľadu trestného práva a sú pokryté zavinením páchatel'a. Skutkovú vetu tvoria obligatórne znaky skutkovej podstaty trestného činu a vecné, miestne, časové a iné súvislosti, ktoré spájajú znaky skutkovej podstaty v skutkový dej (skutok). Vecné, miestne, časové a iné súvislosti môžeme označiť aj ako parametre skutku.

Súd nekriticky prevzal skutkové zistenia uvedené v obžalobe prokurátora bez toho, aby tieto skutkové zistenia vo výrokovvej časti rozsudku presnejšie objektivizoval. Znaky skutkovej podstaty trestného činu vrátane osobitných kvalifikačných pojmov musia vyplývať zo zisteného skutkového stavu bez akýchkoľvek pochybností. V prípade, že tomuto tak nie je, musí súd pri hodnotení dôkazov aplikovať zásadu „v pochybnostiach v prospech obvineného“.

Skutková veta uvedená v rozsudku je veľmi neurčitá - „v presne neurčitom čase“, „s doposiaľ neznámym Ukrajincom“, „na nezistenom osobnom motorovom vozidle“, „pre seba finančnú výhodu“, „najmenej 18 nelegálnych migrantov“.

V trestnom konaní musia byť všetky základné znaky skutkovej podstaty trestného činu 100% preukázané, nepostačuje len pravdepodobnosť jeho viny, v opačnom prípade je nutné aplikovať zásadu in dubio pro reo. Vykonaným dokazovaním mu nebol preukázaný v prvom rade úmysel spáchať trestný čin, nebolo mu ani preukázané protiprávne konanie v zmysle

§ 355 ods. 2 písm. a) Tr. zákona, keďže nič neorganizoval, neumožňoval, alebo nepomáhal v ilegálnej činnosti; nezískal žiadnu finančnú výhodu.

Znaky trestného činu sú určené konkrétnou skutkovou podstatou uvedenou v osobitnej časti Trestného zákona. Je nevyhnutné aby skutková veta obsahovala všetky znaky základnej ako aj kvalifikovanej skutkovej podstaty. Skutková veta (popis skutku) musí bezpodmienečne obsahovať úplný popis skutočností rozhodných pre naplnenie všetkých znakov skutkovej podstaty (viď Nález ÚS SR sp. zn. III. ÚS 509/2015).

Popis skutku (predovšetkým spôsob jeho spáchania) musí byť uvedený tak, aby jednotlivé časti zodpovedali príslušným znakom skutkovej podstaty trestného činu, za ktorý bol obžalovaný uznaný vinným. Ak neobsahuje skutková veta vo výroku o vine úplný popis skutočností rozhodných pre naplnenie všetkých znakov skutkovej podstaty, dochádza k porušeniu práva obžalovaného na spravodlivý proces (Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 509/2015 z 19. januára 2016).

Skutková veta má stručne a výstižne vyjadriť žalovaný skutok, ktorého sa obžalovaný podľa zistenia súdu dopustil. Súd v nej uvedie konkrétne údaje týkajúce sa miesta, času a spôsobu spáchaného skutku a údaje relevantné z hľadiska zákonných znakov stíhaného trestného činu, ako aj z hľadiska individualizácie skutku, tak aby tento nemohol byť zamenený s iným (pozri § 163 ods. 3 Tr. poriadku). Vo vzťahu k jeho osobe neboli dodržané uvedené zákonné ustanovenia, takmer tam bol len všeobecne zahrnutý aj on. Skutková veta je nepreskúmateľná v tom, akým konkrétnym konaním a za akých konkrétnych okolností spáchal, podľa súdu, trestný čin.

Popis skutku (predovšetkým spôsob jeho spáchania) musí byť uvedený tak, aby jednotlivé časti zodpovedali príslušným znakom skutkovej podstaty trestného činu, za ktorý bol uznaný vinným. Keďže skutková veta vo výroku o vine neobsahuje úplný popis skutočností rozhodných pre naplnenie všetkých znakov skutkovej podstaty, došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces.

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že jediným dôkazom proti nemu bol jeden jediný záznam z telekomunikačnej prevádzky, hoci súd svoje závery odôvodňoval záznamami telekomunikačnej prevádzky, prepismi a prekladmi telekomunikačnej prevádzky, zápisnicami o vykonaných domových prehliadkach, znaleckými posudkami a vecnými dôkazmi. Zo záznamov telekomunikačnej prevádzky zo dňa 06.09.2006 a 07.09.2006 vôbec nevyplýva, že by páchal trestnú činnosť. Súd uviedol, že jeho vina je preukázaná iba nepriamo (jediným dôkazom), keďže sa nepotvrdilo, aby niektorý hlas zo záznamov telekomunikačnej prevádzky patril jemu. Má za to, že jeho úmysel spáchať trestný čin nemožno vyvodzovať iba z jedného nepriameho dôkazu, ktorý sa dotýkal obžalovaného Q. a obžalovanej B.. Nevie, na základe akej úvahy súd dospel k tomu, že aj on páchal trestný čin. Jediné, čo bolo vykonaným dokazovaním preukázané, bolo to, že bol účastný dopravnej nehody v Ružomberku dňa

06.09.2023, zo záznamu z dopravnej nehody vyplýva, že viedol motorové vozidlo. Na mieste bola zaplatená aj blokovaná pokuta, prerokovanie priestupku trvalo takmer dve hodiny. Vyvodenie jeho úmyslu podieľať sa na páchaní trestného činu prevádzachstva iba z toho, že bol v jednom aute s obžalovaným, a z toho, že spoznal obžalovanú B. len pár dní (len za účelom vybavenia potvrdenia z registra trestov), je nedostatočné na preukázanie jeho viny, jeho úmyselného konania. Jeho vina nebola preukázaná ani žiadnymi výpoveďami nejakých 18 nezadržaných, nevypočutých nelegálnych migrantov, ani žiadnymi dôkazmi, že bol s nimi v kontakte, že bol na benzínovom čerpadle Slovnaft na Zlatých Pieskoch. Dôkaznú núdzu súd kompenzoval tým, že vytvoril chronologicko-logickú reťaz na základe jediného dôkazu. „Hluché miesta“ z hľadiska dokazovania následne premošťoval svojimi arbitrárnymi úvahami. Neexistujú žiadne priame dôkazy, ale ani reťaz (iba jeden) nepriamych dôkazov, ktoré by vytvárali reťaz logických záverov smerujúcich k tomu, žeby organizoval, umožňoval, alebo pomáhal v ilegálnej činnosti, že by sa s niekým dohodol na nej; nebolo preukázané, žeby získal nejakú finančnú alebo inú výhodu (v tom čase som bol zamestnaný v ČR). Zo spáchania skutku ho neusvedčujú ani výpovede svedkov, ani výpovede svedkov odsúdených a to O., M. a M. (ktorí ho nepoznali), ani žiadne listinné dôkazy vykonané pred súdom, žiadne kamerové záznamy a pod.

Súd uviedol, že obžalovaných usvedčuje to, že u nich bolo nájdených niekoľko mobilných telefónov a že je zrejme, že bežný človek používa jeden, max dva mobilné telefóny, u neho bol nájdený iba jeden mobilný telefón, ktorý neobsahoval žiadne usvedčujúce informácie.

Súd zamietol vykonanie ním navrhnutého dôkazu a to vypracovanie posudku, či je možné v motorovom vozidle Peugeot previesť najmenej 18 nelegálnych migrantov. Uvedená skutočnosť je dôležitá pre preukázanie jeho ne/viny. Jeho odôvodnenie nepripustenia tohto dôkazu je nedostatočné. Súd sa rovnako nevyporiadal s návrhom na výsluch p. B., s ktorým mal dohodnuté stretnutie v inkriminovaný deň.

Všetky vykonané dôkazy, konkrétne iba jeden vo vzťahu k jeho osobe, v súhrne vyvolávajú pochybnosť o tom, že spáchal trestný čin (citoval rozhodnutia R 38/68-IV, R 38/1970-I).

Navrhol preto, aby napadnutý rozsudok odvolací súd zmenil tak, že ho spod obžaloby oslobodí podľa § 285 písm. c) Tr. poriadku, pretože mu nebolo preukázané, že skutok v obžalobe definovaný spáchal.

Na podklade riadne a včas podaných odvolaní obžalovanými A. B. a A. D. krajský súd, nezistiac dôvody zrušenia napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. poriadku, v zmysle § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonosť a odôvodnenosť výrokov napadnutého rozsudku, proti ktorým obžalovaní podali odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, prihliadajúc pritom i na chyby odvolaním nevytýkané, pokiaľ by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1, a zistil, že odvolania sú čiastočne dôvodné.

Konajúci súd vykonal hlavné pojednávanie, na ktorom umožnil obom obžalovaným vyjadriť sa ku skutkom kladeným im za vinu. Obžalovaní mali možnosť navrhovať aj vykonanie dôkazov, vyjadriť sa k nim, mali možnosť predložiť argumentáciu o ich nevine v rámci záverečnej reči a posledného slova, či už osobne alebo prostredníctvom ich obhajcu, preto v tomto rozsahu porušenie práva na obhajobu zistené nebolo.

Dokazovanie bolo vykonané podľa pravidiel stanovených procesným predpisom, preto o výsledky dokazovania mohol konajúci súd opierať svoje skutkové zistenia. V odôvodnení napadnutého rozsudku konajúci súd uviedol podstatný obsah dokazovania, ktorý následne vyhodnotil vo vzťahu k jednotlivým skutkom právne kvalifikovaným ako zločin prevádzachstva podľa § 355 ods. 2 písm. a) Tr. zákona poukazujúc pritom najmä na výpovede svedkov - právoplatne odsúdených spoluobžalovaných, ktoré zároveň korešpondujú s vykonanými listinnými dôkazmi, priestupkovými spismi OHK Beňatina, domovými prehliadkami s množstvom zaistených vecných dôkazov spočívajúcich najmä v mobilných telefónoch a SIM kartách, či berúc do úvahy závery znaleckých posudkov konajúci súd ustálil, že skutky uvedené v obžalobách sa stali, tieto sú trestnými činmi a spáchali ich obžalovaní.

O vine obžalovaných podľa názoru konajúceho súdu svedčia priame aj nepriame dôkazy a to najmä svedecké výpovede D. M., N. O. a P. M., ktorí sú za identické skutky právoplatne odsúdení, záznamy telekomunikačnej prevádzky, či prepisy telekomunikačnej prevádzky, zápisnice o zadržaní obžalovaných, zápisnice o vykonaných domových prehliadkach, či zaistené veci pri domových prehliadkach a závery znalcov o ich posúdení. Zaistenie vyššieho počtu SIM kariet a viacerých mobilných telefónov nevedel ani jeden z obžalovaných rozumne vysvetliť, hoci bežne človek používa jeden maximálne dva mobilné telefóny. Tieto zistenia podľa názoru konajúceho súdu potvrdzujú

páchanie trestnej činnosti. Zvukové záznamy a ich prepisy sú procesne použiteľné a z nich vyplynula komunikácia medzi obž. A. B. ako organizátorkou prevozu nelegálnych migrantov a ďalšími spoluobžalovanými v čase spáchania jednotlivých skutkov dňa 23.06.2006, 25.07.2006 a 06.09.2006. Aj keď obžalovaní hovoria v inotajoch, používajúc vulgarizmy, je z hovorov zrejmé, že sa týkajú naloženia nelegálnych migrantov, ďalšieho prevozu na územie Slovenska, ich počet, označenie miesta vyzdvihnutia, času, cieľu cesty, plánovania trasy, výšky odmien a pod. Totožnosť hlasov bola súdu zrejماً z ich vykonania i z vykonania výsluchu jednotlivých obžalovaných a svedkov na hlavnom pojednávaní, tieto hlasy sú totožné a preto súd ustálil, že ženský hlas na nahrávke patrí obžalovanej A. B. a mužské hlasy obžalovaným A. Q. a P. C., svedkovi N. O. a D. M., ktorí zároveň potvrdili totožnosť svojich hlasov i hlasu A. B. na nahrávkach. Na komunikáciu obžalovaní používali mobilné telefóny zabezpečené obž. P. C. na odcudzený občiansky preukaz Q. R., ktorý sa u neho našiel pri domovej prehliadke. Aj keď obž. A. D. neskôr svoju výpoveď menil s tým, že cestoval za prácou do Čiech cez Bratislavu neskôr uvádzal, že mal zobrať aj ďalšie osoby, pre ktorých vybavoval prácu, konajúci súd mu neuveril, pretože jeho tvrdenia nekorešponujú s udalosťami o skutku dňa 07.09.2006, kedy sa obaja vrátili vlakom do Vranova nad Topľou po vrátení požičaného vozidla v Ružomberku. Ani obrane obž. A. D., že cestoval do Bratislavy motorovým vozidlo zn. Peugeot 406, do ktorého sa 18 osôb nezmesťí, čo potvrdzuje záznam z dopravnej nehody, ktorej bol účastníkom, konajúci súd neuveril, pretože zo záznamu telekomunikačnej prevádzky je evidentné, že do Bratislavy cestovali za iným účelom a to ako sprievodné vozidlo k bielemu nestotožnenému motorovému vozidlu, ktoré prevážalo 18 nelegálnych migrantov, neskôr odstavené na Zlatých pieskoch v Bratislave, odkiaľ migrantov postupne k hraniciam prevážal nestotožnený taxík.

Z trestného činu úverového podvodu podľa § 222 ods. 2 Tr. zákona obžalovanú usvedčuje svedok B., ktorý popísal, akým spôsobom obžalovaná uzavrela medzi ním a N. S. zmluvu o poskytnutí úveru. Obžalovaná ako obchodný zástupca poškodenej strany N. S. na základe zmluvy o obchodnom zastúpení dňa 26.10.2004 (ZoOZ) vypísala žiadosť o úver v rozpore s článkom 7, 11 a 12 ZoOZ, pretože svedok predložil obžalovanej iba občiansky preukaz a obžalovaná sama vypísala žiadosť s uvedením pracovného zaradenia, zamestnávateľa a výšky príjmu, čo nekorešponovalo so skutočnosťou a žiadosť vlastnoručne potvrdila podpisom ako overené. Listiny preukazujú, že k uzavretiu zmluvy o spotrebiteľskom úvere došlo a došlo aj k čerpaniu úveru.

Konajúci súd stručne a logicky vyhodnotil dôkaznú situáciu a s jeho úvahami sa stotožnil aj odvolací súd, pritom reagujúc na odvolacie námietky doplnil dôvody k výroku o vine dávajúc na zreteľ, že rozhodnutie súdu prvého stupňa a rozhodnutie súdu druhého stupňa tvoria jeden celok a ako taký ho treba vnímať nielen vo vzťahu k výroku o vine, ale aj treste.

Na skutku 1/ sa podľa obžaloby podieľala aj obžalovaná A. B., účastní na ňom boli bez pochyb svedkovia D. M. a N. O., ktorí už boli zaň odsúdení a ktorí na hlavnom pojednávaní ku konkrétnostiam skutku nevypovedali odvolávajúc sa na uplynutie dlhej doby od spáchania tohto skutku. Obaja obžalovaní boli za tento skutok odsúdení rozsudkom konajúceho súdu sp. zn. 3T/74/2008 zo dňa 20.05.2009 na základe ich vyhlásenia, že sú vinnými z jeho spáchania, teda o ich účasti na ňom odvolací súd nemal žiadne pochybnosti. Hoci menovaní svedkovia komunikovali v kritickú dobu prostredníctvom mobilného telefónu, v rámci dokazovania na hlavnom pojednávaní svojou výpoveďou takúto činnosť nepotvrdili a z nahrávok nespoznali žiadny hlas. Vyjadrili sa, že rozhovory sú síce zaujímavé, ale nespoznali ani svoj hlas. Toto vyjadrenie hodnotil odvolací súd ako účelové, v snahe napomôcť obž. A. B..

Konajúci súd na hlavnom pojednávaní na návrh prokurátora postupom podľa § 264 ods. 1 Tr. poriadku prečítal výpoveď svedka N. O. z prípravného konania z 12.01.2007, avšak zrejme ušlo pozornosti konajúcejmu súdu, že táto výpoveď nie je svedeckou výpoveďou, ale výpoveďou obvineného. Z uvedeného dôvodu preto nemožno výpoveď N. O. z prípravného konania hodnotiť ako procesne účinnú a pokiaľ by aj obsahovala nejaké dôležité skutočnosti pre posúdenie veci, obsah tejto výpovede nemôže tvoriť podklad pre rozhodnutie.

Okrem toho konajúci súd opieral vinu obžalovanej o záznamy z telekomunikačnej prevádzky, ktoré odpočúvanie sa realizovalo na základe príkazu Okresného súdu Prešov pod č. OS-PO-V-73-1/2006-Ntt-73/06 zo dňa 28.04.2006 na mobilnú telefónnu stanicu s IMEI č. XXXXXXXXXXXXXXX s t. č. XXXXXXXXXXXX, ktorú používal svedok D. M.. Vzhľadom k tomu, že v prerokovanej veci bolo začaté trestné stíhanie a súčasne aj vznesené obvinenie menovaným svedkom A. M. a N. O. a odvolateľom A. B. a A. D. tým istým rozhodnutím dňa 25.09.2006, z konštatovaného rozhodnutia logicky vyznieva,

že príkaz na odpočúvanie bol vydaný v inej veci. Ďalší príkaz Okresného súdu Prešov č. OS-PO-V-86-1/2006-Ntt-63/06 bol vydaný dňa 24.05.2006 na odpočúvanie mobilnej telefónnej stanice IMEI č. XXXXXXXXXXXXXXX, ktorú používala dňa 23.06.2006 obžalovaná A. C. (na telefónne číslo XXXXXXXXXXXXXXX), súčasné priezvisko B., z čoho je zrejmé, že aj tento príkaz bol vydaný v inej veci.

Podľa § 115 ods. 7 Tr. poriadku účinného do 31.08.2011 v inej trestnej veci, ako je tá, v ktorej sa odpočúvanie a záznam telekomunikačnej prevádzky vykonal, možno záznam ako dôkaz použiť len vtedy, ak ide o trestné konanie pre trestný čin uvedený v odseku 1. Ustanovenie § 115 ods. 1 Tr. poriadku vymedzuje okruh trestných činov v trestnom konaní, na ktoré sa vzťahuje možnosť vydania príkazu na odpočúvanie a záznam telekomunikačnej prevádzky, a to na zločiny, na korupciu, na trestný čin zneužívania právomoci verejného činiteľa, trestný čin legalizácie príjmu z trestnej činnosti a úmyselný trestný čin, o ktorom na konanie zaväzuje medzinárodný zmluva.

Konajúci súd vo svojom rozhodnutí poukázal na právne vety Stanoviska NS SR Tpj 46/2020 z 17.06.2020, ktoré zjednotilo prax pri aplikácii ustanovení § 115 ods. 7, vrátane § 113 ods. 9, 114 ods. 7 a § 118 ods. 7 Tr. poriadku so záverom, že záznam telekomunikačnej prevádzky ako dôkaz možno použiť aj v inej veci za splnenia podmienky, aby bolo v tej inej veci vedené trestné stíhanie pre trestný čin uvedený v § 115 ods. 1 Tr. poriadku, teda nejde o časovú, ale vecnú súvislosť medzi ods. 7 a ods. 1 § 115 Tr. poriadku a nevyžaduje sa tak, aby sa v čase použitia informačno-technických prostriedkov viedlo aj v inej veci trestné stíhanie.

Správne preto postupoval konajúci súd, ak na obsah vyhotovených záznamov telekomunikačnej prevádzky prihliadal, pretože aj napriek tomu, že v uvedenej veci nebol vydaný príkaz na odpočúvanie a záznam telekomunikačnej prevádzky, vedenie trestného stíhania v tejto veci je pre úmyselný trestný čin prevádzčstva podľa § 355 ods. 2 písm. a) Tr. zákona, ktorý je kategorizovaný vzhľadom na trestnú sadzbu stanovenú zákonom odňatia slobody na 3 roky až 8 rokov ako zločin (§ 11 ods. 1 Tr. zákona).

Z pripojeného priestupkového spisu OHK PZ Beňatina č. p. PPZ-P-35/HCP-OHKBE/2006 vyplynulo, že dňa 23.06.2006 o 05.30 hod. a o 21,45 hod. a boli hliadkou MZJ OHK PZ Beňatina zaistení 8 migranti, ktorí neoprávnene vstúpili na územie SR mimo hraničný prechod, pričom záznamy z telekomunikačnej prevádzky medzi monitorovanými stanicami preukazujú súvislosť s nelegálnym prechodom migrantov na územie SR a organizovanie prechodu cez územie SR práve obžalovanou A. B., ktorá komunikovala s ukrajinským telefónnym číslom a následne so svedkami D. M. a N. O.. Z komunikácie vyplýva, že odišlo 18 migrantov, pričom v rámci komunikácie sa dohadovala aj cena prevozu za jednu osobu v rozmedzí 100 až 150 (eur). Taktiež sa komunikovalo o stratégii ďalšieho postupu vzhľadom k tomu, že policajti obiehali auto, ktoré viedol svedok N. O..

Uvedená dôkazná situácia v dostatočnom rozsahu postačovala pre ustálenie skutkových okolností uvedených pod bodom 1/ v napadnutom rozsudku, o ktorých nemal pochybností ani odvolací súd. Ak aj svedkovia M. a O. na hlavnom pojednávaní nespoznávali hlasy z prehrávaných záznamov a to ani vlastné, odvolací súd vo vzťahu k týmto tvrdeniam svedkov len v stručnosti uvádza, že hlas obž. A. B. bol identifikovaný ods. Q. ešte v prípravnom konaní a preto nebol dôvod znalecky posudzovať jej hlas ani pri iných záznamoch.

Obžalovaná A. B. popierala aj spáchanie skutku 2/, ktorého sa mala dopustiť spoločne s odsúdeným P. M. dňa 25.07.2006. Obsahom spisu sú prepisy z odpočúvania telekomunikačnej prevádzky, ktoré boli realizované a následne vyhotovené na základe rozhodnutia Krajského súdu v Prešove č. KSPO-V-311-1/2006-211Ntt-OUS z 24.07.2006, ktorým bol udelený súhlas na použitie informačno-technického prostriedku (v ďalšom ITP) na účastnícku stanicu XXXX XXX XXX, ktorej užívateľkou bola obž. C.. I keď obžalovaná popierala, že sa nezúčastnila organizovania prevodu nelegálnych migrantov, odvolací súd zastáva názor, že 21 kusov SIM kariet, ktoré boli u nej nájdené a zakúpené na meno Q. R., začínajúce číslom XXXX, pritom ďalšie trojčísle bolo XXX, XXX F. XXX, a nemožno opomenúť ani nájdené SIM karty s číslom XXXX XXX XXX a XXXX XXX XXX, poukazuje na zaobstaranie týchto SIM kariet za účelom jednorazového použitia práve pre potreby tej ktorej akcie pri prevádzaní migrantov. O tom svedčia i telefónne čísla používané v rámci zaznamenávania hovorov pri použití ITP, napr. v tomto prípade odpočúvanie účastníckej stanice XXXXXXXXXXX, ktoré koncové trojčísle možno zaradiť medzi SIM karty s totožnou predvoľbou a následným rovnakým trojčísľom.

Z výsluchu svedka P. M., ktorá bola prečítaná z prípravného konania vyplynulo, že mu zavolała neznáma osoba, mohla to byť žena, hovorila rusnákym nárečím, na telefón, ktorý dostal od neznámej osoby, za účelom prevozu nelegálnych migrantov z obce Tibava (čl. 152). Číslo si nepamätal, lebo telefón mu bol zaistený políciou.

Aj v tejto veci boli použité záznamy a prepisy hovorov z telekomunikačnej prevádzky uskutočnenej na základe rozhodnutia Krajského súdu v Prešove č. KSPO-V-280-1/2006-180Ntt-OUS z 15.06.2006 a následne č. KSPO-V-311-1/2006-211Ntt-OUS z 24.07.2006 podľa zák. č. 166/2003 Z. z. vydaného pred začatím trestného stíhania. Možno tak konštatovať v zmysle Stanoviska NS SR Tpj 46/2020, že získané záznamy sú v súlade so zákonom. Z nich vyplynulo, že obž. B. bola prostredníctvom tel. čísla XXXX XXX XXX v telefonickom kontakte so svedkom P. M., ktorý prevážal nelegálnych migrantov, čo je nespochybniteľným nielen na základe jeho zadržania, ale aj odsúdenia za túto trestnú činnosť. Obž. A. B. v rámci realizácie tohto prevozu nelegálnych migrantov bola v kontakte aj s už ods. P. C. dohadujúc čas a miesto prevzatia a odvoz do Martina.

O odsúdení svedka P. M. svedčí fakt, že rozsudkom Okresného súdu Michalovce sp. zn. 3T/12/2007 z 15.02.2007 bol svedok P. M. uznaný vinným z trestného činu prevádzačstva podľa § 355 ods. 2 písm. a) Tr. zákona za skutok spáchaný dňa 26.07.2006, kedy za odplatu vo výške 10000,- Sk mal previezť cez územie SR nelegálnych migrantov na neznáme miesto, nakoľko mali pokračovať v ďalšej ceste smerom do niektorej z krajín Európy, pričom pri tejto činnosti bol zadržaný políciou.

Na základe uvedeného odvolací súd preto nemal pochybnosti ani o spáchaní tohto žalovaného konania obžalovanou A. B., čo je dokázané cez záznamy a prepisy hovorov legálne použitých informačno-technických prostriedkov (ITP). Je potrebné si uvedomiť, že táto trestná činnosť je latentná a preto ťažko odhaliteľná, vykonáva ju malý okruh osôb v lokalite, kde býva menší počet obyvateľov, ktorí sa navzájom poznajú, a preto najúčinnším prostriedkom objasnenia páchania tejto trestnej činnosti je práve použitie ITP. Je preukázané, že telefonné číslo XXXX XXX XXX používala obž. A. B. cez identifikáciu hlasu svedkom Q. pri iných záznamoch z ITP, pričom tak ako v prípadoch 1/ a 3/, aj v tomto prípade účastnícka stanica XXXX XXX XXX bola používaná iba dočasne a to na páchanie trestnej činnosti, čo osvedčuje aj množstvo SIM kariet zaistených pri domovej prehliadke obžalovanej so začínajúcim trojčíslím 914. Tieto skutočnosti vo vzájomnom súhrne možno vyhodnotiť so záverom, že obž. B. bola vina zo spáchania skutku 2/ preukázaná.

Skutok 3/ obžalovaní A. B. a A. D. taktiež popierali, ale vo veci boli vypočutí aj obžalovaní A. Q. a P. C., ktoré výpovede časť skutku objasňujú a vo vzájomných súvislostiach s ďalšími dôkazmi skutok preukazujú.

Obžalovaný A. D. nepopiera spoločnú cestu s už ods. A. Q. kritického dňa 06.09.2006 do Bratislavy. Tá je osvedčovaná aj záznamom o dopravnej nehode, ku ktorej došlo dňa 07.09.2006 o 04,40 hod. s osobným motorovým vozidlom Peugeot 406, ktoré viedol ako vodič obž. A. D.. Cestu do Bratislavy potvrdil aj ods. A. Q., aj keď ju prezentoval ako cestu do ČR, a keďže mali cestou dopravnú nehodu a mysleli si, že to stihnú, tak išli do Bratislavy, kde vybavovali aj register trestov pre A. C.. Ods. A. Q. sa pri svojom výsluchu dňa 27.09.2007 vyjadril k rôznym záznamom rozhovorov medzi účastníckymi stanicami XXXXXXXXXXXX a XXXXXXXXXXXX, pričom hlas z účastníckej stanice XXXXXXXXXXXX identifikoval ako svoj a ženský hlas z monitorovanej účastníckej stanice XXXXXXXXXXXX označil za hlas obž. B., predtým C.. Na použitie ITP na účastnícku stanicu XXXXXXXXXXXX, ktorú používala v tej dobe A. C. vydal súhlas Krajský súd v Prešove č. KSPO-V-327-1/2006-227Ntt -OUS dňa 17.08.2006 podľa zák. č. 166/2003 Z. z., teda pred začatím trestného stíhania.

Použitie ITP je v súlade so zákonom, keďže rozhodnutie vydal príslušný krajský súd a odpočúvanie sa realizovalo na základe tohto rozhodnutia, preto o tieto záznamy telekomunikačnej prevádzky a prepisy hovorov mohol konajúci súd opierať svoje skutkové zistenia. Vzhľadom na výpoveď obž. Q. z prípravného konania ani odvolací súd nemal pochybností, že v kritickú dobu účastnícku stanicu XXXXXXXXXXXX používala obžalovaná C., teraz B.. Z prepisov záznamov hovorov, ktoré sú súčasťou spisu, je preukázané, že obž. B. (C.) sa organizačne zapájala do prevozu migrantov cez územie SR. Obžalovanej bola zaslaná SMS s dvoma kontaktnými telefonnými číslami XXXXXXXXXXXX a XXXXXXXXXXXX, s ktorými následne komunikovala. Z prepisu hovoru pod č. 406 zo dňa 07.09.2006 o 05:05:06 s účastníckou stanicou XXXXXXXXXXXX je zrejme, že zabezpečovala po dopravnej nehode

v Ružomberku obžalovaným Q. a D. druhé motorové vozidlo, čo oznamovala v rámci odôvodnenia meškania prevozu migrantov do Bratislavy, Zlaté piesky. Ďalší hovor s kontaktným číslom XXXXXXXXXXXX o 09:17:53 objasňuje počet časti nimi prevázaných migrantov 11. Tento počet prevázaných migrantov uvádzal aj ods. Q. v rozhovore medzi obž. B. (C.) o 12:05:21 toho istého dňa, keď konštatoval, že zobral troch, potom príde taxík po štyroch a zasa po štyroch. Pri domovej prehliadke u obž. B. (C.) bol zaistený papier s prepisom tejto SMS, čo svedčí o tom, že účastnícku stanicu používala práve C. - B., ktorá si tieto kontakty opísala a následne ich použila.

Tvrdenia ods. Q. pri výpovedi z prípravného konania, že viezli do Bratislavy ľudí za prácou, sú tak iba tvrdením, v snahe vysvetliť obsah rozhovorov medzi ním a obž. B. (C.). Správne postupoval konajúci súd, ak týmto tvrdeniam ods. A. Q. neuveril, keďže prepisy hovorov z ich záznamov svedčia o prevážaní nelegálnych migrantov. Ak obž. A. D. v kritickú dobu viedol motorové vozidlo, s ktorým havaroval, musel vedieť aj o prevoze nelegálnych migrantov, keďže viedol sprievodné vozidlo. Okrem toho bol pri rozhovoroch ods. A. Q., ktorý komunikoval nielen ohľadne motorového vozidla po dopravnej nehode, ale aj o prevoze nelegálnych migrantov. Preto ani odvolací súd nemal žiadne pochybnosti o vedomosti obž. A. D., že bol priamo účastný na prevoze nelegálnych migrantov od hraníc s Ukrajinou do Bratislavy. Z uvedených dôvodov potom obhajobu obž. A. D. a obž. B., že skutku sa nedopustili, možno považovať za vyvrátenú. O tom nasvedčujú aj ďalšie hovory pod č. 480 zo 07.09.2006 o 12:42:54 k počtu prevázaných migrantov 18 s cenou za jedného 120 s vyjednávaním ceny na 110, pričom hovor č. 536 z 08.09.2006 o 16:10:15 dokumentuje prevzatie odmeny za prevoz obž. B. (C.).

K námietkam obž. A. D. odvolací súd uvádza, že vyššie uvedenými dôkazmi bol preukázaný skutkový dej uvedený pod bodom 3/ vo výroku o vine napadnutého rozsudku a aj jeho účasť na prevoze nelegálnych migrantov po ich prechode cez štátnu hranicu do Bratislavy, keďže sa na tomto prevoze osobne zúčastnil ako vodič sprievodného vozidla.

Skutková veta vymedzená dejom „dňa 06.09.2006 v blízkosti štátnej hranice medzi SR a Ukrajinou A. C. a M. s neznámym Ukrajincom zorganizovali nedovolené prekračenie hranice SR a následne prechod cez jej územie pre 18 nelegálnych migrantov, pričom týchto previezol na Zlaté piesky v Bratislave dňa 07.09.2006 už ods. A. Q. a obž. A. D.“ obsahuje dostatočné vymedzenie konania odvolateľa A. D., ktoré zakladá znaky trestného činu prevádzachstva. Tohto trestného činu sa dopustí i ten páchatel', ktorý v úmysle získať pre seba finančnú výhodu, osobe, ktorá nie je štátnym občanom SR, pomáha v prechode cez jej územie. Obž. A. D. tým, že viedol motorové vozidlo so začiatkom cesty v nočných hodinách dňa 07.09.2006 ako sprievodné vozidlo iného vozidla s posádkou nelegálnych migrantov, týmto pomáhal v prechode cez územie SR z okresu Snina do Bratislavy. Skutočnosť, že v skutku nebol konkretizovaný čas hodinou ale iba dňom nelegálneho prechodu migrantov na územie SR, nemá vplyv na zistené protiprávne konanie obž. A. D., ktoré je popísané dostačujúco v skutkovej vete. Podstatným pre naplnenie znakov objektívnej stránky zločinu prevádzachstva je popis konania zodpovedajúci znaku „pomáha v prechode cez územie Slovenskej republiky“. Úmysel obž. A. D., že vedel o tom, že napomáhal prevozu cez územie SR nelegálnym migrantom, je vyvoditeľný z prepisov hovorov, z ktorých je zrejmé, že iné auto prevážalo nelegálnych migrantov (napr. hovor č. 406 z 07.09.2006 o 05:05 hod.), pretože auto, ktoré viedol obž. A. D. jazdilo pred ním ako sprievod. To, že sa prevážali osoby, potvrdil aj s ods. A. Q. vo svojich výpovediach v prípravnom konaní.

K ďalším odvolacím výhradám obž. B. odvolací súd uvádza, že skutok 3/ je aj u nej preukázaný prostredníctvom prepisov hovorov, ktoré sú procesne použiteľnými dôkazmi so zreteľom na obsah rozhodnutia, ktorým sa vydal súhlas na použitie ITP.

Na základe uvedeného dospel odvolací súd k záveru, že ustálené skutkové zistenia zodpovedajú výsledkom vykonaného dokazovania. Právna kvalifikácia skutkov týkajúcich sa obž. A. B. nezodpovedá zákonu, pretože jej konanie malo byť posúdené aj podľa ods. 3 písm. d) Tr. zákona a to závažnejším spôsobom pre naplnenie kvalifikačného znaku na viacerých osobách podľa § 138 písm. j) Tr. zákona. To sa týka aj ostatných už odsúdených. Toto pochybenie odvolací súd nemohol napraviť, pretože obžalovaná podala odvolanie iba vo svoj prospech a bránila tomu zásada „zákaz zhoršenia postavenia obvineného - reformatio in peius“ ustanovená vo vete druhej § 322 ods. 3 Tr. poriadku. Nie celkom presným vymedzením je právna veta u obž. A. D., ktorá správne mala znieť „spoločným konaním v úmysle získať pre seba priamo finančnú výhodu pre osoby, ktoré nie sú štátnymi občanmi Slovenskej republiky pomáhal v prechode cez jej územie“. Okrem toho aj v prípade obž. A. D. malo byť jeho konanie

posúdené aj s priznaním kvalifikačného znaku na viacerých osobách podľa § 138 písm. j) Tr. zákona ako závažnejší spôsob konania, čo zodpovedá použitiu prísnejšej právnej kvalifikácie skutku aj podľa § 355 ods. 3 písm. d) Tr. zákona. Ani v jeho prípade však toto pochybenie nebolo možné napraviť pre absenciu odvolania podaného v jeho neprospech. Konajúci súd kvalifikoval skutky podľa Trestného zákona účinného v čase ich spáchania. Odvolací súd konštatuje, že uvedený trestný čin podľa § 355 ods. 1, 2 nebol novelizovaný z pohľadu miernejšej trestnosti počas účinnosti Trestného zákona od doby spáchania skutku po dobu rozhodnutia, preto do úvahy prichádzalo právne posúdenie skutkov podľa Trestného zákona účinného po nadobudnutí účinnosti Nálezu Ústavného súdu SR sp. zn. PL. ÚS 106/2011 dňa 28.11.2012 so zreteľom na zmiernenie aplikácie asperačnej zásady podľa § 41 ods. 2 Tr. zákona. Vzhľadom k tomu, že odvolací súd neukladal obž. B. úhrnný trest odňatia slobody podľa zásady ustanovenej v § 41 ods. 2 Tr. zákona, ponechal právne posúdenie skutku nezmenené.

Následne odvolací súd preskúmaval výroky o treste, keďže v zmysle § 321 ods. 3 Tr. poriadku mu vyplýva takáto povinnosť, aj v prípade, pokiaľ by obžalovaní výroky o treste nenapádali.

Obžalovanej A. B. konajúci súd uložil trest odňatia slobody vo výmere 20 mesiacov za použitia zmiernovacieho ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zákona pri zistení rovnakého pomeru poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, výkon ktorého jej bol podmieniene odložený na skúšobnú dobu 12 mesiacov. Správne postupoval konajúci súd, ak obžalovanej priznal, že pred spáchaním trestných činov viedla obžalovaná riadny život, čo zodpovedá poľahčujúcej okolnosti uvedenej v § 36 písm. j) Tr. zákona. Obžalovaná spáchala dva trestné činy, čo zodpovedá priťažujúcej okolnosti uvedenej v § 37 písm. h) Tr. zákona.

Pochybenie zistil odvolací súd aj pri ukladaní trestu prepadnutia veci u obž. A. B., pretože do tohto výroku boli zahrnuté aj také listiny, ktoré sú vecným dôkazom preukazujúcimi vinu obžalovanej - ide o lístok zaistený s telefónnymi číslami nájdenými pri domovej prehliadke, pričom zaznamenané telefónne čísla boli následne použité v rámci komunikácie medzi spolupáchateľmi zločinu prevádzachstva v bode 3/ vo výroku o vine napadnutého rozsudku.

Obž. A. D. konajúci súd uložil trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov za použitia zmiernovacieho ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zákona, výkon ktorého mu bol podmieniene odložený na skúšobnú dobu 12 mesiacov. Zistené poľahčujúce a priťažujúce okolnosti u neho neboli.

U oboch obžalovaných ako je to vyššie uvedené, bolo aplikované zmiernovacie ustanovenie pri ukladaní trestu, pričom dôvodom na zníženie dolnej hranice trestnej sadzby bola neprimeraná dĺžka konania, teda že došlo k porušeniu ich práva na prejednanie veci v primeranej lehote. S týmto zistením sa odvolací súd stotožnil, pretože obžaloba bola vo veci podaná dňa 16.06.2008 a konajúci súd rozhodol o vine a treste napadnutým rozsudkom dňa 11.07.2023, teda po uplynutí takmer 15 rokov. Skutky boli spáchané v mesiacoch jún až september 2006, teda do rozhodnutia napadnutého rozsudku uplynula doba 17 rokov. K prieťahom v konaní došlo na konajúcom súde v období od 01.12.2010 do 28.03.2012, kedy sa neúčinne konalo, od zrušenia prvého vyhláseného rozsudku v tejto veci dňa 20.10.2015 do 10.01.2019, kedy konajúcim súdom neboli vykonávané efektívne úkony, a účinne sa začalo konať až po zmene zákonného sudcu po 18.01.2021

Po vyhodnotení dlhej doby, ktorá uplynula od podania obžaloby, odvolací súd uzavrel, že uložené tresty sú aj po použití § 39 ods. 1 Tr. zákona nezodpovedajúce zistenému skutkovému stavu, pretože obž. A. B. pred touto trestnou činnosťou a ani po jej spáchaní, sa nedopustila žiadneho protiprávneho konania kvalifikovaného ako trestný čin, v jednom prípade spáchala priestupok iného charakteru. U obžalovaného A. D. možno taktiež konštatovať, že po spáchaní tohto trestného činu sa nedopustil žiadneho iného trestného činu, spáchal ale viacero priestupkov na úseku cestnej premávky, ktoré sú však inej povahy (v cestnej premávke) ako prerokúvaný skutok.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život, a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Z pohľadu zabezpečenia účelu trestu je nutné konštatovať, že po uplynutí doby takmer 18 rokov, počas ktorej obaja obžalovaní nepáchali ďalšiu trestnú činnosť, sa stratil zmysel uloženie trestu z dôvodu nápravy obžalovaných. Ani v rámci generálnej prevencie už nie je účelné ukladať obžalovaným trest v zákonnej sadzbe, preto postup konajúceho súdu, ak aplikoval zmiernovacie ustanovenie § 39 ods. 1 Tr. zákona bol správny.

Odvolačný súd však vzhliadol ďalšiu okolnosť na zmiernenie už uložených trestov a tou je priznanie spravodlivého zadosťučinenia v zmysle čl. 41 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd publikovaného pod č. 209/1992 Z. z. z dôvodu zisteného porušenia čl. 6 ods. 1 Dohovoru, keďže vo veci nebolo rozhodnuté v primeranej lehote.

Tento záver viedol odvolací súd k zrušeniu výrokov o treste u odvolateľov na podklade ich odvolaní podaných v ich prospech postupom podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 3 Tr. poriadku a k rozhodnutiu o uložení miernejších trestov tak, aby tieto zodpovedali všetkým okolnostiam prípadu, včítane neprimeranej doby vedeného trestného stíhania, prihliadajúc na pomery obžalovaných a možnosti ich nápravy, ktoré sú priaznivé, keďže po spáchaní skutku po dobu takmer 18 rokov, možno hodnotiť, že viedli riadny život. Z uvedeného dôvodu obom obžalovaným odvolací súd uložil alternatívny peňažný trest v nižšej výmere, keďže uloženie výchovného trestu, za ktorý možno považovať hrozbu výkonu trestu odňatia slobody, ktorý je podmienene odložený na skúšobnú dobu, stratil svoj zmysel.

To boli podstatné dôvody, pre ktoré odvolací súd jednomyseľne čiastočne vyhovel odvolaniam obžalovaných.
jednomyseľne

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.